

Δεισιδαιμονία αυτοκράτορος. Ὁ Ναπολέων ἦτο εἰς τὸν ἕπατον βαθμὴν δεισιδαίμων. Ἡ αυτοκράτειρα Ἰωσηφίνη διηγείται περὶ αὐτοῦ τὰ ἑξῆς: „Πολλάκις παρέστην μάρτυς αὐτόπτης τῆς φοβερᾶς ἀγανακτικῆς, ὅφ' ἧς κατελαμβάνετο ὁ αὐτοκράτωρ, ὁσάκις οἷον δῆποτε ἀντικείμενον, π. χ. ἡ θήκη τοῦ ξυραφίου του, ἐτίθετο τυχαίως ὑπὸ τινος τῶν ὑπηρετῶν πρὸς τ' ἀριστερά, ἐνῶ ἡ θέσις του ἦτο πρὸς τὰ δεξιὰ, ἢ τἀνάπαλιν. Ἐπίστευεν ὅτι τοῦτο φέρει δυστύχημα. Ἐν Αἰγύπτῳ εἶχε προσλάβῃ παραδόξους τινὰς συνηθείας, ἐχούσας βεβαίως ὠρισμένους τινὰς μυστικούς σκοπούς, περὶ τῶν ὁποίων οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μάθῃ οὐδὲ τὸ παραμικρόν. Οὕτω λ. χ. ὁσάκις ἐξεδύετο, ἔρριπτεν ἀλληλοδιαδόως ἕκαστον τῶν φορεμάτων του ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου τοῦ ὑπάσπιστοῦ, προφέροντα ἑκάστοτε τὰς λέξεις „χῶραι, μέγαρα, ἐπαρχίαι, βασιλεία, δουκῆτα“ καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρις οὗ ἀπεδύετο ὅλα του τὰ ἐνδύματα. Εἴτα ἐκαθίζετο ἐπὶ τοῦ πατώματος τοῦ δωματίου του καὶ ἐξάγων ἰδιοχείρως τὰς περικνημίδας του ἔρριπτεν αὐτάς ὡς ἀνωτέρω, καὶ τέλος κατεκλίνετο ἡσυχος εἰς τὴν κλίνην. Ἐπὶ σφοδρῶτάτης ὀργῆς κατελαμβάνετο ὁσάκις ἐβλεπε τρεῖς λαμπάδας συγχρόνως ἀνημμέναις.“

Ἡ φιλοξενία ἐν Σαμοῶ. Ἡ οὐσιωδεστάτη ἀρετὴ, τῆς ὁποίας τὴν ἀσκήσιν συνιστᾷ καὶ ἐπιβάλλει ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία τῶν Σαμοατῶν, εἶναι ἡ φιλοξενία. Πᾶς ξένος ἐπισκεπτόμενος οἷον δῆποτε χωρίον ἐν Σαμοῶ δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ ᾔναι βέβαιος ὅτι ἔχει ἡσφαλισμένην τὴν τροφήν καὶ τὴν κατοικίαν του ἐφ' ὅσον δῆποτε χρόνον θέλει νὰ παρατείνῃ τὴν ἐκεῖ διαμονήν του. Ἐν ἑκάστῳ χωρίῳ εὐρίσκεται εἰδὸς τι ξενοδοχείου (φαλετάλε) ἐν ᾧ οἱ ξένοι εὐρίσκουσι κατάλυμα, τροφήν καὶ πᾶσαν δυνατὴν περιποίησιν δωρεάν. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο κεῖται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χωρίου καὶ χρησιμεύει ὡσαύτως, ἐν ἐλλείψει ξένων, ὡς εἶδος δημαρχείου. Οἱ ξένοι καὶ οἱ ἐξ ἄλλων χωρίων ἐπισκέπτεται ὁδηγοῦνται εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦτο, ἔνθα τυγχάνουσι θερμοτάτης ὑποδοχῆς παρὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου. Ὅταν μάλιστα οἱ κάτοικοι τύχῃ νὰ πληροφορηθῶσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς μελλούσης ἀφίξεως τῶν ξένων, πέμπουσιν ἀπεσταλμένους μέχρις ἐνὸς σταθμοῦ πρὸς συνάντησίν των. Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ εἴτε δημαρχεῖῳ περιμένει ὁ προὔχων τοῦ χωρίου καὶ μία νεάνις, ὠρισμένη πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ξένων. Αἱ εὐγένειαι καὶ φιλοφρονήσεις, μεθ' ὧν γίνεται ἡ ὑποδοχὴ καὶ ὁ ἀσπασμός τῶν ξένων, εἶναι ἀπερίγραπτοι. Ἡ καρυόχρους νεάνις, ἡ ὠραιοτάτη τοῦ χωρίου, μετὰ τῶν συντρόφων αὐτῆς μασσᾷ τὰς ῥίζας φυτοῦ τινος ὀνομαζομένου *κάβα* καὶ ἀποπτύει αὐτὰς ἐν τῷ ἐτοιμῶν ξυλίνῳ ἀγγείῳ, ἔνθα ἐκ τῶν μασσημάτων τούτων παρασκευάζεται ποτὸν τι, ἀρεστότατον εἰς τοὺς Σαμοάτας. Ἀλλ' ἡ ἡμέτερα ὀρεκτικὴ αὕτη σκευασία καθιστᾷ τὸ ποτὸν τοῦτο ἀηδέστατον φάρμακον διὰ τοὺς λευκοὺς ξένους. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου συλλέγουσιν ἐξ ἄλλων μερῶν διάφορα τρόφιμα διὰ τοὺς ξένους, ἀλείφοντες δὲ τὰ σώματα αὐτῶν μὲ κούκινον ἔλαιον καὶ περικαλύπτοντες αὐτὰ ἐν μέρει μὲ φύλλα καὶ ἄνθη, μεταβαίνουνσιν ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει ἄδοντες εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπως προσφέρωσι τὰ δῶρά των εἰς τοὺς ξενιζομένους. Τὰ δῶρα ταῦτα, συνιστάμενα εἰς καρπούς, ἰχθῦς, μικροὺς χοίρους κτλ., εἶναι πολλάκις τοσοῦτον ἀφθονα, ὥστε οἱ ξένοι δύνανται ἐπὶ ὀλοκλήρους ἑβδομάδας νὰ ζῶσιν ἐξ αὐτῶν. Μετὰ τὴν προσφορὰν τῶν δώρων περιφέρεται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα τὸ ἀγγεῖον, ὅπερ περιέχει τὸ ἐκ τῶν μασσημένων ῥιζῶν παρασκευασθὲν ποτόν.

Ἀνθρωποθυσίαι ἐν Ἀφρικῇ. Ἐκ Νέας Καλαβάρης ἀφικνοῦνται φρικωδέσταται εἰδήσεις περὶ ἀνθρωποθυσιῶν. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἀπέθανεν ὁ γηραιὸς βασιλεὺς τῆς Ἐβρόης, κατὰ δὲ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις ἔθιμον, μετέβησαν πραγματευταὶ ἐκ Νέας Καλαβάρης εἰς Ἐβρόην ὅπως ἐκδηλώσωσι τὸν σεβασμὸν αὐτῶν πρὸς τὸν νέον μονάρχην. Οἱ πραγματευταὶ οὗτοι ἐγνώριζον καλῶς ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γηραιοῦ βασιλέως ἐτελοῦντο θρησκευτικαὶ τελεταὶ καὶ θυσαὶ ἀνθρώπων εἰς τοὺς θεοὺς „Γιού Γιού“, ἐνόμισαν ὅμως ὅτι αἱ τελεταὶ αὗται εἶχον πρὸ πολλοῦ περαιοθῆ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀφίξιν τῶν πραγματευτῶν εἰς τὴν πόλιν Ἐβρόην

εὐρίσκετο ἀκριβὲς ἡ ἐορτὴ ἐν τῷ φρικωδεστάτῳ αὐτῆς σταδίῳ. Ὁ νεκρὸς τοῦ γηραιοῦ βασιλέως ἔκειτο ἤδη ἐν τῷ νεωστὶ ἀνορυχθέντι εὐρυτάτῳ καὶ βαθυτάτῳ τάφῳ. Παρ' αὐτῷ δὲ ἔκειντο αἱ νεαρῶταται γυναῖκες τοῦ βασιλέως, αἵτινες εἶχον θανατωθῆ διὰ σκληροτάτων βασάνων. Ἀφ' οὗ οἱ ἄγριοι συνέτριψαν αὐταῖς τοὺς βραχίονας καὶ τὰ σκέλη διὰ πελέκων, ἔθηκαν τὰ δυστυχῆ θύματα πλησίον τοῦ δεσπότου των, ὅπως ἀποθάνωσι βραδέως ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τῶν φοβερωτάτων ἀλγηδόνων. Αἱ βάσανοι τῶν γυναικῶν τούτων διήρκεσαν ἐπὶ τέσσαρας ἕως πέντε ἡμέρας. Δέκα ἄλλα θύματα εἶχον ἤδη σφαγῇ πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν πραγματευτῶν. Εἰς ἄλλα μέρη τῆς πόλεως ἐτελοῦντο θυσαὶ ἑλθόντων πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν θεῶν. Πολλῶν ἀνδρῶν διετρύπων τοὺς πόδας, εἴτα δὲ διὰ σχοινίων ἐκρέμων τὰ θύματα ἀπὸ τῶν δένδρων μὲ τὰς κεφαλὰς πρὸς τὰ κάτω. Ἄλλους πάλιν ἐκρέμων ὀριζοντίως μεταξὺ δύο δένδρων, ἀπέκοπτον τὰς κεφαλὰς αὐτῶν διὰ τοῦ πελέκους, ἔρριπτον αὐτάς εἰς τὸν τάφον τοῦ βασιλέως, καὶ εἴτα ἔτρωγον τὰ ὑπόλοιπα τῶν σωμάτων. Οἱ πραγματευταὶ ὑπὸ φρίκης καταληφθέντες κατέλιπον τὴν πόλιν.

Βραχύτατα ὀνόματα ἀνθρώπων, πόλεων, χωρίων, ποταμῶν κτλ., γραφόμενα δι' ἐνὸς μόνου γράμματος, οὐ μόνον φωνήεντος ἀλλὰ καὶ συμφώνου, ὑπάρχουσι πολλά, τῶν ὁποίων ἡ συλλογὴ θὰ ἦτο ἴσως λίαν ἐνδιαφέρουσα. Πρὶ τινων ἡμερῶν παρουσιάσθη παρὰ τῷ δημαρχῷ τοῦ Gagny ἐν τῇ γαλλικῇ ἐπαρχίᾳ Seine-et-Oise ἑμπορὸς τις Γάλλος, ὅπως ἀναγείνῃ τὴν γέννησιν τοῦ τέκνου του. „Πῶς ὀνομάζεται ἡ μήτηρ;“ ἠρώτησεν ὁ δημαρχος. — „Ρόζα Β“ ἀπεκρίθη ὁ ἑμπορος. — „Β; πῶς τὸ γράφετε, διὰ τοῦ ὅ, αἰ, ey ἢ αἰε;“ ἠρώτησε πάλιν ὁ δημαρχος. — „Μόνον διὰ τοῦ γράμματος Β, ἄνευ φωνήεντος“ ἀπήντησεν ὁ ἑμπορος καὶ ἠναγκάσθη νὰ παρουσιάσῃ ὅλα τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα ἐγγράφα ὅπως πείσῃ τὸν δημαρχον ὅτι τὸ ὄνομα τῆς συζύγου του ἐγράφετο πράγματι δι' ἐνὸς μόνου γράμματος.

Ἐν τῷ γαλλικῷ νομῷ Somme ὑπάρχει χωρίον τι, ὀνομαζόμενον ἀπλούστατα „Ι“. Ἐκτὸς τούτου ὑπάρχει καὶ ὄρμος τις ἐν τῇ λίμνῃ Zuider ὀνομαζόμενος „Ι“, καὶ κινεζικὴ τις πόλις ὀνομαζομένη ὡσαύτως „Ι“. Σουηδικὴ τις πόλις ὀνομάζεται „Α“, τὸ αὐτὸ δὲ ὄνομα φέρει καὶ μικρὸς τις ποταμὸς ἐν Γαλλίᾳ. Πρὸς τούτοις μία ὀλόκληρος ἐπαρχία τῆς Σινικῆς ὀνομάζεται „π“.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ ὑπάρχει μέρος τι παρὰ τὴν μεσημβρινὴν ἀκτὴν τῆς νήσου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται „Ξ“.

Ἐκθεσεις ὑποδημάτων. Ἐν Λονδίνῳ ἐγένετο ἡ ἑναρξὺς παραδόξως τινὸς ἐκθέσεως, περιεχοῦσης μεγάλῃν συλλογὴν ὑποδημάτων ἐκ πάντων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου καί, ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν νὰ εὐρεθῶσιν, ἐξ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῇ εὐρίσκονται ἀρχαῖα αἰγυπτιακὰ καλαμόπλεκτα σάνδαλα, κίτρινα σακκοειδῆ ἑλληνικὰ ὑποδήματα, ἅτινα ἐφύρουν ἀρχαῖαι Ἀθηναῖαι κατὰ τὰς ἐορτάς, ἐρυθρὰ νορβηγικὰ ὑποδήματα κατεσκευασμένα ἐκ σειριδίων, καὶ ἐν ζεύγος ὑποδημάτων, ἅτινα ἐκόσμουσαν ποτὲ τοὺς πόδας νύμφης τινὸς ἐκ Δαμασκοῦ. Τὰ ὑποδήματα ταῦτα εἶναι ξύλινα καὶ περικαλύπτονται μὲ μαργαριταροφύριζαν, τὰ δὲ ὑποπτερνία αὐτῶν ἔχουσιν ὕψος ἐνὸς σχεδὸν ποδός. Πειποικιμένα, ἐξ ἐρυθροῦ δέρματος ὑποδήματα, ἀνήκοντά ποτε εἰς τὸν πᾶπαν Πίον τὸν IX., εὐρίσκονται πλησίον ὑποδημάτων ἐκ Peschewur, κατεσκευασμένων ἐκ δερμάτων ἰχθύων· βαρέα διλλανδικὰ ὑποδήματα πλησίον λεπτῶν τουρκικῶν ἐμβάδων, περικοσμημένων μὲ μαργαρίτας. Καὶ ἐν συντόμῳ, εὐρίσκονται, ὡς προεπιπομεν, ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῇ ὑποδήματα ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου καὶ ἐκ διαφόρων ἐποχῶν.

Ἐκθεσεις ναυτικῆ καὶ στρατιωτικῆς. Ἐν Ἐδιμβούργῳ ἐτελέσθη τῇ 18. Ἰουνίου, ἐπετείφῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐν Βατερλώ μάχης, ἡ ἑναρξὺς ναυτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἐκθέσεως, περιεχοῦσης εἰς δύο τμήματα μεγάλῃν συλλογὴν ὅπλων καὶ πολεμικῶν ἐργαλείων διαφόρων ἐποχῶν, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ ἔτους 1875.